

Kardelen

– Nihat Öner · 26 Nisan 2012

KARDELEN

Nihat ÖNER

Çehreni güllerden gülüşlerle süsle sen
Bu kadar zalim olma, merhamet takın.
Vuslatı da bilirsin, nedir derdin kardelen
Olmasan da dönecek dünya hele bir bakın.
Kalemimde takat yok, dilin kurudu senin
Söze dönüştürmeyen duygun hani nerede?
Kelimeler ne yapsın, günah söylemeyenin
Yüreğine sıkılan kurşun hala içerde
Kan tüküren bedenini iniltirler içinde
Hızla çarpan bedenini hissetmekten bigâne
Koy yüreğinin çarpmasını, sen sıkı tut yinede
Öüme sevdalısın, bütün bunlar bahane.
Köprülerin kurulup güneşe yolculuğa
Karar veren sen misin? Nerede hazırlığın?
Sevgilerle yıkanan yürekten mutluluğa,
Sır olup uçtun yine, yıkıldı krallığın.
Şarkılar söylerken deniz dalgalarına
Martılar kanat çırpsın, ahenge ritim tutsun.
Düğüm düğüm sıkılan yüreğimin saçlarına
Denizden köpükleri avuç avuç doldursun.
Kabahat sende değil, seni anlamayanda
Beklerken sen, sana sunulacak huzuru
Sevginin altın kaptan uzatıldığı anda
Yüreğine sarınan ve şımartan gururu
Yine de sen bilirsin fazla acı çektirme.
Hayat darağacına söyle kaç kişi sığar?
Fermanım elindedir, yaz da ver celladıma
Kapanmadan gözlerim yepyeni bir gün doğar.
Bir tereddüt ve sonra tereddütsüz bakışla
Anla nasıl oluyor, nasıl sürüyor hayat.
Ve bir el uzatarak varlığını onayla.
Bak nasıl can bulacak, sana tanınan fırsat.